

ikke have villet være med til at arbejde for. Først nu, da det fremkommer, sige de Herrer, at de have en større eller mindre Andel i det, det er dels Kommissionens Standpunkt, der er kommet frem, og dels have de otte, der ere traadte ud, fremtvunget Resultatet. Men i Virkeligheden indeholdt Ministerens Tilbud her en ligefrem Anvisning paa, at vi kunde komme af med de gamle, for os uheldige Skatter, som vi have levet under saa længe og have beklaget os over saa længe.

Naar der er blevet sagt af det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at den foreslaaede Ejendomsskyld vender den tunge Ende nedad, saa er det et Udtryk, vi alle sammen kende saa godt, det ærede Medlem har saa ofte talt om, at det og det vender den tunge Ende nedad. Men skulle vi have en Beskatning paa Værdien, maa vi selvfølgelig tage Værdien, hvor den er. De smaa maa naturligvis svare Skat, men vi forlange ikke en højere Skat af de smaa i Forhold til de Værdier, de raade over, end af de store. Jeg kan derfor ikke indse, at man behøver hele Tiden at fortælle, at den tunge Ende vender nedad. Vi agte ikke at forurette nogen. Men skal det sigte paa, at det lille Hartkorn har større Værdi end det store, og derfor ikke kommer til at nyde saa megen Gavn — for Gavn kommer det i Reglen til at nyde — af den Skattelettelse, vi faa ved Ejendomsskylden i Stedet for Hartkornbeskatningen, saa maa vi huske paa, at der er uhyre mange andre Ting, der bestemmer det lille Hartkorns Værdi. Der blev nylig fremført af det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen), at Bygningerne repræsenterer en stor Værdi, men Udnyttelsen af Jorden til alt andet end Landbrug, f. Eks. Havebrug og lignende, bidrager ogsaa sin store Del til, at dette Hartkorn bliver betalt højere end det store, altsaa er det kunstige Værdier, vi beskatte. Det har selvfølgelig i Dag en højere Værdi, end der tilkommer det efter Hartkornsansættelsen, det er den Værdi, vi ramme, og det er ikke mindst det, som det større Landbrug vil se hen paa, at gennem disse Forslag de mange smaa Brug blive delagtige i at bære de Byrder, som vore kommunale Interesser fordre.

Jeg, som har været Medlem af Udvalget, kan jo ikke andet end tilraade det høje Ting at stemme for hele Lovforslaget. Jeg har godt set, at Afdeling B. ikke nyder saa almindelig Velvillie her som det andet Forslag. Jeg tror som andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig, at det var

heldigere, om vi kom ind paa Indkomstkildebeskatningen, men da de kunne tale om Sagen med langt mere Varme og langt mere Kundskab end jeg, skal jeg ikke udbrede mig videre herom.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Da Tiden er saa langt fremrykket, og da det vil være hensigtsmæssigt snart at faa en Afslutning af Forhandlingen, skal jeg lade de Bemærkninger ligge, som der ellers kunde være Anledning for mig til at fremsætte over for Udtalelser fra forskellig Side. Jeg ønsker kun at gøre en eneste Bemærkning om de stillede Ændringsforslag A. og B. Det er fra Flertallets Side en selvfølgelig Forudsætning, at begge disse Forslag vedtages, d. v. s. Flertallet føler sig ikke bundet ved Ændringsforslag A., hvis det alene blev vedtaget, saaledes at det ikke vilde kunne betragtes som et Udtryk for Flertallets Mening f. Eks. i Forbindelse med det fra Folketinget oversendte Forslag om en Formue- og Indkomstskat, hvis det ved Siden deraf skulde blive vedtaget. Jeg gør altsaa den Bemærkning, at det er Flertallets Opfattelse, at kun i Forbindelse med hinanden udgøre de 2 Forslag det, som vi ønske ført igennem, at Forslagene under A. og B. i og for sig høre sammen, men maa afstemmes hvert for sig, baade fordi de ere selvstændige Ændringsforslag, og fordi det en Gang er Forretningsordenen, at saadanne Forslag bør afstemmes hvert for sig. Men jeg vil gøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, som maatte mene, at man kunde stemme for Ændringsforslaget under A., men imod B., og derimod stemme for Folketingets Formue- og Indkomstskat, at de ærede Medlemmer, der gøre det, ere med til at stemme for at paalægge en ny Statsskat paa henved 13,200,000 Kr.

Madsen-Mygdal: Det er ogsaa i Anledning af Afstemningen, at jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning, forinden vi slutte Forhandlingen. Det høje Ting vil have lagt Mærke til, at det Mindretal, hvortil jeg hører, paa det nuværende Trin af Forhandlingen holder paa Folketingsforslaget, som det foreligger. Deraf følger altsaa, at vi i Dag maa stemme „Nej“ til de Forslag, som Flertallet stiller under A. og B. Men jeg vil udtrykkelig bemærke, at dette „Nej“ betyder ikke, at vi ikke f. Eks. gerne ere med til en fuldstændig Afskrivning af Hartkornsskatten og Bygningsafgiften, eller at vi ikke gerne skulde være med til, saa vidt vor Evne rækker, at ar-